

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question ! תירוץ-answer ראייה-proof
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	יומא-הוציאו לו מימרא										
משום דהוי תרומת הדשן ובגדי כהונה שני כתובין הבאין כאחד, וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין.		!									ס.
הניחא לרבנן		ז									ס.
והניחם שם - מלמד שטעונין גניזה.	דאמרי: [רבנן]	ז	■	◆							ס.
אלא רבי דוסא		ז									ס.
בגדי כהונה ראויין הן לכהן הדיוט	דאמר: [רבי דוסא]	ז	■	◆							ס.
מאי איכא למימר?		ז									ס.
משום דהוי תרומת הדשן ועגלה ערופה שני כתובין הבאין כאחד, וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין.		!									ס.
הניחא למאן דאמר אין מלמדין אלא למאן דאמר מלמדין מאי איכא למימר?		ז									ס.
תרי מעוטי כתיבי: ושמו הערופה.		!									ס.
והני תלתי קראי בדם למה לי?				ז							ס.
חד למעוטי מנותר, וחד למעוטי ממעילה, וחד למעוטי מטומאה.				!							ס.
אבל מפיוגול - לא צריך למעוטי קרא.				■							ס.
כל שיש לו מתירין, בין לאדם בין למזבח - חייבין עליו משום פיוגול	דתנן:		■	■							ס.
ודם עצמו מתיר הוא.			■								ס.
כל מעשה יום הכפורים האמור - על הסדר. אם הקדים מעשה לחבירו - לא עשה כלום. הקדים דם השעיר לדם הפר - יחזור ויזה דם השעיר לאחר דם הפר. ואם עד שלא גמר את המתנות שבפנים נשפך הדם - יביא דם אחר, ויחזור בתחילה מבפנים, וכן בהיכל, וכן במזבח הזהב, שכולן כפרה בפני עצמן.	[ת"ק]									◆	מ.
ממקום שפסק משם הוא מתחיל.	רבי אלעזר ורבי שמעון:									◆	ס.
כל מעשה יום הכפורים האמור - על הסדר. אם הקדים מעשה לחבירו - לא עשה כלום.	תנו רבנן:									■	ס.
אימתי - בדברים הנעשין בבגדי לבן מבפנים, אבל דברים הנעשין בבגדי לבן מבחוץ, אם הקדים מעשה לחבירו - מה שעשה עשוי.	רבי יהודה:				◆	■	■			◆	ס.
במה דברים אמורים - בדברים הנעשים בבגדי לבן, בין מבפנים בין מבחוץ, אבל בדברים הנעשים בבגדי זהב מבחוץ - מה שעשה עשוי.	רבי נחמיה:				◆	■	■			◆	ס.
ושניהם מקרא אחד דרשו (ויקרא טז) והיתה זאת לכם לחקת עולם אחת בשנה	רבי יוחנן:									■	ס.
מקום שמתכפרין בו פעם אחת בשנה.	רבי יהודה סבר:				◆	■	■			◆	ס.
דברים המתכפרין בהן פעם אחת בשנה.	רבי נחמיה סבר:				◆	■	■			◆	ס.
אטו לרבי יהודה מקום כתיב?						ז					ס.
אלא, היינו טעמיה דרבי יהודה:										■	ס.
כתיב זאת וכתוב אחת, חד - למעוטי בגדי לבן מבחוץ, וחד - למעוטי בגדי זהב.	[רבי יהודה]									■	ס.
ורבי נחמיה						ז					ס.
חד - למעוטי בגדי זהב, וחד - למעוטי שירים, דלא מעכבי.	[רבי נחמיה]				!					◆	ס.
ורבי יהודה					ז						ס.
אי מעכבי - מעכבי, ואי לא מעכבי - לא מעכבי.	[רבי יהודה]				!					◆	ס.
(ויקרא טז) וכלה מכפר את הקדש אם כפר - כלה, ואם לא כפר - לא כלה, דברי רבי עקיבא.	כתנאי: [רבי עקיבא]				■	!				◆	ס.
מפני מה לא נאמר: אם כלה כפר ואם לא כלה לא כפר? שאם חיסר אחת מן המתנות - לא עשה ולא כלום.	אמר לו רבי יהודה:				ז	!				◆	ס.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	יומא-הוציאו לו מימרא										
ואמרינן: מאי בינייהו?								!	^		ס:
רבי יוחנן ורבי יהושע בן לוי חד אמר:	משמעות דורשין איכא בינייהו							!		◇	ס:
וחד אמר: [רבי יוחנן/ רבי יהושע בן לוי]	שירים מעכבי איכא בינייהו.							!		◇	ס:
ומי אמר רבי יוחנן הכי?							ז				ס:
והאמר רבי יוחנן:	תנא רבי נחמיה כדברי האומר שירים מעכבי						ז	■		◇	ס:
קשיא.							■			◇	ס:
רבי חנינא:	קטורת שחפנה קודם שחיתתו של פר - לא עשה ולא כלום.									■ ◇	ס:
כמאן										^	ס:
דלא כרבי יהודה. דאי רבי יהודה							ז				ס:
האמר: [רבי יהודה]	כי כתיבא חקה - בדברים הנעשים בבגדי לבן מבפנים הוא דכתיבא						ז	■		◇	ס:
	אפילו תימא רבי יהודה: צורך פנים כפנים דמי.						!			◇	ס:
תנן:	אם עד שלא גמר מתנות נשפך הדם - יביא דם אחר, ויחזור ויזה בתחילה מבפנים.						ז	■		◇	ס:
	ואם איתא: יחזור ויחפון מבעי ליה						ז				ס:
	בקטורת לא קא מיירי.						!			◇	סא.